

Láska a svoboda – podstata Boží vlády

1. Janův 4:8,16 Bůh je láska.

Velký spor mezi silami dobra a zla těmito slovy skončí: „Od nejmenšího atomu až po největší vesmírná tělesa, všechno živé i neživé, v nezkalené kráse a dokonalé radosti hlásá, že **Bůh je láska**.“ VDV 436.4

Pokud k těmto slovům dojde na konci Velkého sporu každé stvoření, musela platit také již na začátku, protože Bůh říká **Malachiáš 3:6** „**Já Hospodin se neměním**“. Také apoštol Pavel to potvrzuje v listu **Židům 13:8** „**Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes, i na věky**.“ Chtěl bych vás dnes však vzít v čase ještě dál než na začátek velkého sporu.

Jan 1:1-2 ¹Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh. ²To bylo na počátku u Boha.

Na počátku byli jen ti tři – Bůh Otec, Syn, který se v Bibli také nazývá Slovo a Duch svatý. Než **Bůh mohl** svou lásku vyjádřit, než Bůh mohl svou lásku začít projevovat, bylo potřeba, aby existovalo ještě něco, čím je opravdová láska podmíněna – a to je **svoboda**. Láska bez svobody totiž není a ani nemůže být skutečnou láskou. Svoboda dává možnost volby, schopnost nějakým způsobem reagovat na to, že jsou všechny stvořené bytosti závislé na svém Stvořiteli. Pokud by nebylo svobody, byli bychom k lásce předurčení. Byli bychom jakýmsi automaty či roboty nedobrovolně vykonávající vůli Stvořitele. To není láska.

Svoboda není nikdy zadarmo a cena za svobodu se nedá vyčíslit. Zeptejte se 56 signatářů Deklarace nezávislosti z roku 1776, kteří vystavili nebezpečí nejen svůj hmotný majetek, ale také své životy a životy svých blízkých. Jejich podpisy byly připojeny k těmto závěrečným slovům: „**A na podporu této deklarace spolu s neochvějnou důvěrou v Boží Prozřetelnost, se sobě navzájem zavazujeme svými životy, svým jménem a svou posvátnou ctí**.“ Tento slib představuje mnohem více než jen květnatý řečnický obrat – byl to způsob života těchto pozoruhodných mužů ze 13 kolonií. Každý z podepsaných věděl, že si zároveň podepisuje „svůj vlastní rozsudek smrti“. Byli mezi nimi obchodníci, podnikatelé, farmáři, lékaři, právníci a advokáti, soudci. Žádní hloupí lidé. Patnácti vyplnili a následně vypálili domovy, dalších pět si prošlo strastiplným vězením a řada z nich přišla o veškerý svůj majetek.

Jeden příklad za všechny: John Hart, prosperující farmář z New Jersey, pocítil hněv Britů jako jeden z prvních. Vyhnán od lůžka své umírající ženy uprchl stejně jako jejich 13 dětí, aby si zachránil holý život. Jeho pole a mlýn zpustošili. Více než rok žil v lesích a jeskyních a neodvážil se zůstat dvě noci za sebou pod jednou střechou. Po návratu domů našel svou ženu mrtvou. Děti byly nezvěstné. Hart brzy zemřel na vyčerpání a zlomené srdce.

Tito muži a jejich rodiny nebyli žádní divocí vzbouřenci. Všichni se těšili pozoruhodnému materiálnímu zabezpečení, ale mnohem více si cenili svobody. Svět nikdy nebyl svědkem jasnějšího příkladu individuální a kolektivní pevnosti a odvahy. Jejich šance na úspěch byla nanejvýš pochybná. S necelými třemi miliony lidí roztroušenými na značně rozlehlém území, bez pokladnic naplněných zlatem, tito mužové pohlédli jeden na druhého a dobrovolně se vzdali vlastního bohatství a bezúhonnosti. Nikdo z nich se nerozmýšlel, nikdo nezběhl ani neodvolal svůj slib. Všichni zaplatili cenu za svobodu. Důvěřovali Tomu, který, jak věřili, vysadil jejich předky v Novém světě. Slíbili si, že dají vzniknout nové zemi osvobozené od útlaku církve i krále. Cena za svobodu se nedá vyčíslit.

Volně citováno a přeloženo z knihy B. J. Lossing, Biographical Sketches of the Signers of the Declaration of American Independence (New York: George F. Coolidge & Brother, 1848; reprinted, Aledo, TX: WallBuilder Press, 1998).

Bylo to ještě před tím, než Otec skrze Syna stvořil první nebeskou bytost, kdy musela božská Trojice zvážít cenu, kterou za svobodu zaplatí. Již tehdy ve své nekonečné moudrosti věděli, že se objeví nepravost a že si poměrně velká část vesmíru zvolí cestu nezávislosti na Stvořiteli, a nakonec se proti Bohu otevřeně vzbouří. Již tehdy, před nekonečnými věky, uzavřeli Otec, Syn a Duch svatý smlouvu o záchraně a vytvořili plán vykoupení. Cenou za svobodu se měl stát, jak čteme ve **Zjevení 13:8** „**Beránek, ten zabitý od založení světa**“.

Když na sklonku léta roku 1776 zdecimovaná kontinentální armáda George Washingtona jen o vlásek unikla vyhlazení a úplné porážce britskou armádou, nabídl se jedenadvacetiletý mladík kapitán Nathan Hale, že se ujme role zvěda. Vědom si neskutečného rizika a mizivé šance na jakýkoliv úspěch neohrožený mladý důstojník britské nepřátelské jednotky bedlivě sledoval a dělal si obsáhlé poznámky. Když však v září kontinentální jednotky zapálily velkou část New Yorku, Britové ve své zuřivosti kontrolovali každého mladého Američana, kterého našli. Nathan Hale byl dopaden. Než ho oběsili, povídal si s kapitánem Johnem Montresorem, který byl „dojat jeho laskavou důstojností, vědomím zásadovosti a vysokých úmyslů“. Na otázku, zda chce něco říci, britský důstojník později uvedl, že poslední slova mladého Halea byla: „Lituji jen toho, že pro svou vlast mohu obětovat pouze jeden život.“ Kapitán Nathan Hale zaplatil za svobodu tu nejvyšší možnou cenu, kterou může člověk dát. Obětoval svůj vlastní mladý život.

Volně citováno a přeloženo z knih: Rod Paschall, "George Washington, the Father of U.S. Intelligence" Spies and Secret Missions, A History of American Espionage, 20; Thomas Fleming, Liberty! The American Revolution (New York: Viking, the Penguin Group, 1997), 200.

Cena za svobodu je k nezaplacení. Má nevyčíslitelnou hodnotu, hodnotu, kterou mnohá lidská mysl není schopna dostatečně ocenit a pochopit. Jeden z pionýrů adventismu **S. N. Haskell** to vyjádřil slovy: „Spása lidí je pro nebe nekonečně drahá“. Bůh se však přesto rozhodl tuto cenu v osobě Ježíše Krista z Nazareta zaplatit. Všechny stvořené bytosti tak mají možnost navěky studovat hloubku a šířku toho, co doopravdy znamená láska. Božská Trojice si na znamení uzavření smlouvy potřásla rukou; a poté se mohlo začít naplno projevovat ono „Bůh je láska“.

Jan 1:1,3 ¹Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh... ³Všechno vzniklo skrze ně a bez něho nevzniklo vůbec nic, co je.

Bůh Otec začal skrze Slovo, svého Syna, tvořit. O první stvořené bytosti čteme následující:

Ezechiel 28:12,14 ¹²...Byl jsi pečeti plnou moudrosti a dokonalé krásy... ¹⁴Ty jsi byl zastírající cherub ochránce...

Lucifer byl manažerem pro vesmírnou komunikaci a styk s veřejností. Dostával všechny informace z první ruky. Od chvíle svého vlastního stvoření, byl svědkem všeho, co dalšího Bůh kdy vytvořil. Jeho úkolem bylo ukazovat na Boha ve světle, v jakém skutečně je, a sice, že je láska. Měl tento obraz Božího charakteru bedlivě střežit a neustále jej držet před očima celého vesmíru, stejně jako to symbolizují cherubové ochránci zastírající slitovnici truhly smlouvy v nejsvětějším oddělení svatyně. Všechny stvořené bytosti dobrovolně a s radostí opětovaly Boží lásku svou věrnou oddaností, kterou Boží Duch vepsal do jejich přirozenosti. V celém vesmíru vládl dokonalý soulad.

SC – Cesta ke Kristu 43.4 Bůh neznásilňuje vůli svých stvoření. Nemůže přijmout poctu, která mu není vzdána ochotně z vlastní vůle a s rozumem.

Na tomto základu byl celý vesmír zaplněn bytostmi, které byly Božími přáteli. Co se tedy pokazilo?

Ezechiel 28:15 ¹⁵Byl jsi bezúhonný na svých cestách ode dne, kdy jsi byl stvořen, dokud v tobě nebyla nalezena zvrácenost.

Izaiáš 14:12-14 ¹²Jak jen jsi to spadl z nebe, ty Zářný, Lucifere, synu Jitřenky!... ¹³Říkával sis přece v srdci: „Vyšplhám se až k nebi, nad Boží hvězdy svůj trůn vyvýším, ... ¹⁴ ... budu se rovnat s Nejvyšším.“

Možná začal přemýšlet nad tím, jak to bylo s jeho vlastním stvořením a jestli ten Syn, to Slovo, také není „jen“ stvořenou bytostí, jestli mu Bůh něco nezamlčuje. A kdyby to tak bylo, proč by měl mít Kristus takové výsady? Proč by Mu měl být podřízen? A co když Bůh vůbec není láska? Co když je naopak krutý, nenávidný a nemilosrdný? **Příslaví 27:4 (B21)** „Zloba je krutá a hněv prudký, kdo však obstojí před závistí?“ V srdci syna Jitřenky se zrodila pýcha snoubená se závistí. Neustále přemítal nad tím: „Kdoví, jestli to není všechno jinak. A na co toho Boha vlastně potřebujeme?“ Toto semínko vzpoury začal zasévat také do mysli dalších nebeských bytostí.

Jak mohou takové pocity a myšlenky vzniknout v někom tak blízkém Bohu, je nad lidské chápání. Pavel to v **2. Tesalonickém 2:7** nazývá „**tajemstvím nepravosti, bezbožnosti či bezzákonnosti**“. Přestože byl hřích předvídan, pro jeho vznik neexistoval absolutně žádný důvod, a proto pro něj neexistuje ani žádná omluva. Hřích nebyl ani stvořen, ani s ním nebylo počítáno jako s nějakou nutnou nevyhnutelností. Podle epištoly **Jakuba 1:13** „**Bůh nemůže být pokoušen ke zlému a sám také nikoho nepokouší.**“ Nerozumím nikomu, kdo je dnes ochoten existenci hříchu hájit, ledaže na sobě nezakusil působení evangelia, které je podle **Římanům 1:16** „**Boží moc k záchraně pro každého, kdo věří.**“

Pojďme však zpět k našemu příběhu. Bylo to někdy v této době, kdy božská Trojice viděla, že stvořené bytosti plně nerozumí hloubce a šířce Jejich lásky a ve své nekonečné moudrosti rozhodla o **vytvoření zvláštní rasy**. Schopnost růst v poznání, rozvíjet obdržená obdarování, nebo dar rozmnožování či spolutvoření, tyto jedinečné vlastnosti se měly stát **laboratoří Boží lásky**, ve které se měl učit celý vesmír. Vyjmenované atributy měly vzdát čest a chválu Stvořiteli a všechny stvořené bytosti se pomocí této specifické rasy měly učit hlouběji chápat Boží lásku ke všem stvořeným bytostem.

„Proč jsem nebyl přizván k poradám o tomto zvláštním druhu? V čem je tenhle ten Kristus lepší než já? Proč má u Otce takové výsady?“ **Jakub 3:16** „**Vždyť kde je závist a soupeření, tam je zmatek a kdejaká špatná věc.**“ Notně naklíčené semínko závesti v Luciferovi nyní explodovalo a přešlo v otevřenou vzpouru. Nenávid k Bohu a k ještě neexistující rase dosáhla nedorozrnné a nevratné úrovně. **Z Lucifera**, nositele světla a nejvýše postaveného TOP manažera, se stal Satan, Boží odpůrce a nepřítel.

DA – Touha věků 759.1-2 Bůh mohl Satana a jeho příznivce zničit snadno, ale neudělal to. Vzpoura neměla být přemožena násilím. Donucovací prostředky jsou nástrojem Satanovy vlády. Pánovy zásady jsou jiného druhu. Jeho autorita spočívá na dobrotě, milosrdenství a lásce a projev těchto zásad je prostředkem, který má být použit. Boží vláda je spravedlivá, přičemž pravda a láska mají být převládající hybnou silou. **Božím záměrem** bylo postavit vše na věčném základu bezpečí a v nebeské radě bylo rozhodnuto, že Satanovi musí být poskytnut čas, aby mohl rozvinout zásady, které jsou základem jeho systému vlády. (srv. TV 487.5-6)

Jak soucitnému a milostivému Bohu sloužíme. Je pevný a neochvějný ve svých principech, plánech a ve svém jednání. Kolik času milosti poskytl prvnímu vzbouřenci a jeho stoupencům. Jak milostivě zacházel s tím zvláštním světem, na němž vytvořené bytosti byly stvořeny v hierarchii jen o trochu níže než andělé, který se taktéž vzbouřil. **Jak trpělivě** zacházel s jeho obyvateli, kteří se stali vazaly hříchu a smrti a po čtyřech tisících letech to dopracovali až na hranici totální bezcennosti.

Jan 1:14 **A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jediný Syn, plný milosti a pravdy.**

Ten, který přišel pod Zákonem v podobnosti našeho těla, Ten, který zmařil sám sebe až na úroveň malého bezbranného dítěte, stal se člověkem a narodil se z ženy do těla oslabeného čtyřmi tisíci lety působení hříchu, Ten, který se podřídil v plném rozsahu kletbě, kterou hřích vnesl do světa. Ten, **2. Korintským 5:21** „který hřích nepoznal, byl za nás učiněn hříchem“ a **Židům 4:15** „ve všem prošel zkouškami podobně jako my, avšak bez hříchu“. To vše proto, abychom mohli přistoupit **Židům 4:16** „s důvěrou k trůnu milosti, abychom přijali milosrdenství a našli milost ku pomoci v pravý čas.“

Plán spásy se musí vyrovnat s každým hlediskem hříchu. Aby hřích již nikdy znovu nebyl „nalezen“, aby již nikdy znovu nevznikl, je nutné jej vykořenit přímo u zdroje. Je nutné vymazat záznam hříchu ze srdce a myslí vykoupených a také z nebeských knih.

1. Korintským 6:20 Byli jste přece koupeni za velikou cenu; oslavte tedy Boha ve svém těle a ve svém duchu, což obojí je Boží.

Tato cena nebyla zaplacená za to, abychom měli svobodu dělat si co chceme, nezávisle na Bohu. Tato svoboda je úplně jiného druhu.

TV – Touha věků 25.1 „Král slávy se snížil a vzal na sebe lidskou podobu. Žil na zemi v drsných a odstrašujících podmínkách. Jeho sláva byla zahalena, aby vznešený vzhled neupoutával příliš mnoho pozornosti. Vyhýbal se veškeré [vnější] okázalosti. Bohatství, světská sláva či uznání nikdy nemůžou zachránit člověka před smrtí. Ježíš nechtěl, aby k němu lidi přivádělo něco pozemského. Přál si, aby je přitahovala krása nebeské pravdy.“

Každý se teď může zeptat sám sebe: Na co reaguju? K čemu jsem připoután? Co mě přitahuje? Co dávám ve své mysli na první místo? Nechal jsem se koupit, nebo ještě ne? Odevzdal jsem se i se svými hříchy Vykupiteli, aby mě mohl očistit, aby prostřednictvím Jeho Ducha mohl odřezat všechno, co jsem si do života narouboval a natahal, a co není v souladu s Jeho principem nesobecké lásky? Jsem ochoten odevzdat vše, co mi beztak nepatří, abych mohl žít osvobozen od otroctví hříchu již zde a nyní?

Zjevení 13:8 & Jan 1:29 Hle, Beránek, ten zabitý od založení světa — Beránek Boží, který snímá hřích světa.

Bůh bude mít generaci lidí, kteří tohle plně pochopí a natolik se Mu odevzdají, že Mu umožní dokončit proces dne smíření, jak je popsán ve 3. Mojžíšově. Bude mít na planetě Zemi generaci, na které celému vesmíru ukáže, co dokáže Boží láska a Jeho spásná milost vykonat nejen pro člověka, ale v člověku. Protože se stali účastníky božské přirozenosti, budou ochotni přispět svým svědectvím a případně smrtí k ceně za svobodu. Stejně jako Nathan Hale či signatáři Deklarace nezávislosti. Ne však proto, aby si „koupili“ svobodu – to mohl jen nekonečný Bůh – ale aby potvrdili, že Satan je lhář a vrah od počátku a že Bůh má pravdu, že je láska. Navíc celý vesmír na vlastní oči uvidí, že lidem, kteří uvěřili svému Spasiteli, a následují Beránka, kamkoliv jde, lze důvěřovat. Celý vesmír tak obdrží záruku, že jej hřích již nikdy znovu nepotřísní a neohrozí jeho blaho.

Jan 3:16 Neboť tak Bůh miloval svět, že dal [svého] jediného Syna – jediného svého druhu, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.

A co vy, čemu věříte? Pravda totiž není názor a cena za svobodu se nedá vyčíslit. Otázka, na kterou si každý věřící člověk musí sám za sebe odpovědět je: Jsem ochoten být Bohu živou obětí? Boží milost a pokoj Pána Ježíše Krista ať vás provází.

Amen.